

1

Al passadís de l'Hospital: entren a escena la MONTSE i el JAUME. Ella porta un ram de flors i camina ràpid, mentre ell, una mica enrere, no treu la vista del mòbil.

MONTSE: ...Estic convençuda que t'ho he dit mentre estava tancant la porta... «Agafa la bossa, tu». I llavors me n'he anat a l'ascensor. Mentre no ens l'hàgim deixat allà fora al replà... Però el que em sap més greu és arribar amb les mans buides. I que d'aquí que els tornem a veure, ja li anirà petit. Em fa una ràbia!

JAUME: Quina ràbia!

MONTSE: Es que eren uns conjunts moníssims.

JAUME: La tieta Mercè encara no ha mirat el WhatsApp!

MONTSE: Què dius?

JAUME: Aquesta és capaç d'estar dormint la mona... I mira que li ho vaig dir eh: Tieta, que hem d'anar a votar tots en massa a primera hora!

MONTSE: De veritat, Jaume...

JAUME: Que ens ho juguem tot!

MONTSE: ...Mira, arribo a saber que estaries tota l'estona pendent del mòbil i...

JAUME, a la seva bola: Però ella ahir havia d'anar al bingo amb les amigues... A jugar-s'ho tot d'una altra manera!

MONTSE: És que per estar així preferia haver vingut sola, francament.

JAUME, aterrant: Què dius?

MONTSE: T'ho vaig dir ben clar.

JAUME: El què?

MONTSE: Que si per tu suposava tant sacrifici venir, estaves en el teu dret a quedar-te, però si venies...

JAUME: Au, va, no hi tornem. Sóc aquí, oi?

MONTSE: El teu cos, potser sí...

JAUME: Doncs què més vols? No pretenguis que també hi sigui la meva ànima!

MONTSE: Et recordo que venim a un naixement, no a un enterrament!

JAUME: Tranquil·la, ho tindrè en compte quan vegi el meu nebot.

MONTSE: Neboda.

Pausa.

JAUME: Ja ho sabia...

MONTSE: Sí. Segur.

JAUME: Mira, Montse, t'ho creguis o no, em fa il·lusió conèixer aquesta criatura...

MONTSE: Doncs espero que treguis la vista del mòbil per veure-li la cara.

JAUME: Ets tan agradable quan vols...

MONTSE: Encara que si la pobra ha de veure la teva...

JAUME: Simpàtica fins la medul·la!

MONTSE: Ah, i si pot ser, també fes bona cara a l'Eulàlia. Que ma germana no té cap culpa d'haver anat de part aquesta nit!

Silenci.

MONTSE: Què?

JAUME: No he dit res...

MONTSE: Que et penses, que ho han planificat o què?

JAUME: Això ho has dit tu...

MONTSE: Que és culpa del Jorge, potser, que va planejar quin dia la fecundaria perquè l'Eulàlia parís precisament avui?

JAUME: Ah, jo no ho he dit...

MONTSE: Va, home va, no siguis infantil!

JAUME: Però si jo no he dit res!

MONTSE: Però ho penses!

Pausa.

JAUME: Doncs saps què? Potser sí.

MONTSE: Ho sabia!

JAUME: No m'estranyaria! Aquell capsigrany n'és capaç. Per tal de fer la punyeta...

MONTSE: Vols fer el favor de treure't aquestes idees ridícules del cap?!

JAUME: M'hi jugo un sopar!

MONTSE: Tu? Si no et jugues ni un cafè.

JAUME: Això no és veritat!

MONTSE: De debò, Jaume. Deixa't de paranoies i comporta't com un adult.

JAUME: Val. Potser no va anar exactament així però... És que ja és mala sort, eh! Justament el dia del referèndum... El dia més decisiu per a Catalunya, i nosaltres, a Madrid! Toca't els pebrots!

MONTSE: Podries ser una mica més fi?

JAUME: Collons, Montse! Que tu saps perfectament el que això significa! I ja no ho dic per mi, que em faig fotre, ni pels de l'Assemblea, que se'n fan creus... Ho dic pel país, hòstia!

MONTSE: Ai, no comencis. A més, ja has votat, oi? I jo també. O sigui que...

JAUME: Però és que avui tots ens hi hem d'abocar!

MONTSE: Escolta'm bé, Jaume: estem a punt d'entrar a una habitació on hi ha una dona que acaba de parir, que resulta que és la meva germana, a qui no puc veure gaire sovint, i, francament, no tinc cap ganes d'entrar-hi amb cara de pomes agres...

JAUME: Cony, que ens hi juguem molt!

MONTSE: Que sí...

JAUME: Que és ara ho mai!

MONTSE: Això ja ho sé. Però avui...

JAUME, solemne: Avui pot ser el dia més important de les nostres vides.

MONTSE: Encara no hem entrat i ja me'n penedeixo. (*Pausa.*) Jaume, només et demano una cosa: avui, aquí dins, ni una paraula del tema.

JAUME: Quin tema?

MONTSE: Ja saps quin tema vull dir.

JAUME: Però si és ell qui sempre el treu! Li agrada tocar el que no sona. Burxar... provocar...

MONTSE: Doncs tu no responguis! Ni arrufis el nas. Ni aixequis la cella amb aquest posat tan teu.

JAUME: Quin posat?

MONTSE: Fora d'aquí, digues el que vulguis. Però aquí, ni mu, entesos?

JAUME, ho prova: Jo aixeco la cella?

MONTSE: Vols fer el favor de prendre't seriosament el que et dic?

JAUME: D'acord. Jo, si el capsigrany no em provoca...

MONTSE: I deixa de dir-li capsigrany!

JAUME: Que és broma, dona. Quin poc sentit de l'humor que tens!

Pausa.

JAUME: Per cert, com m'has dit que li posaran a la criatura?

MONTSE: Encara no ho saben.

JAUME: Ah. I a què esperen?

MONTSE: Entrem d'una vegada?

JAUME: Espera, que miro què diuen els del grup...

MONTSE, *de mala gana*: Doncs jo vaig al lavabo, a desfogar-me.

La MONTSE li endossa el ram de mala gana i surt d'escena (al suposat lavabo). El JAUME el rep de qualsevol manera.

JAUME: Encantadora.

El JAUME queda palplantat, amb el ram a la mà; el deixa a un dels seients del passadís i seguidament torna a clavar la mirada al mòbil.

2

A l'habitació, la LALI és al llit, no fa gaire que acaba de parir. El JORGE és al seu costat, li agafa la mà amb afecte.

JORGE: Mi madre dice que nos regala los pendientes, pero quiere saber qué queremos: ¿brillantitos o perlititas?

LALI: Es que a lo mejor no queremos que la niña lleve pendientes, mi amor.

JORGE: ¡Cari! ¡¿Cómo no vamos a poner pendientes a la niña?!

LALI: ¿Qué pasa? No es obligatorio.

JORGE: No le podemos hacer esto a mi madre, que si la bautizamos sin pendientes se muere del disgusto.

LALI: ¿Quién ha dicho que la vayamos a bautizar?

JORGE: ¡¿Cómo no vamos a bautizar a nuestra hija?!

LALI: Bueno, ya hablaremos de ello más tarde, que mi hermana y Jaume estarán a punto de llegar.

JORGE: Si, pero los pendientes...

LALI: Jorge...

JORGE: Vale, vale.

Pausa.

LALI: Ya deberían estar aquí. Aunque supongo que con el tráfico que hay en el centro de Madrid a estas horas...

JORGE: Yo creo que les ha pasado algo por el camino.

LALI: ¡Jorge!

JORGE: ¿Qué pasa?

LALI: ¡No llares al mal tiempo!

JORGE: Es que a lo mejor les ha parado la Guardia Civil, Jaume se ha puesto obtuso y ya la hemos liado...

LALI: No digas eso, cariño...

JORGE: Obtuso, zoquete, lerdo... como más te guste.

LALI: Jorge...

JORGE: ¡Pero si ya conoces a tu cuñado, cari! Ése, les habla en catalán en León, en Soria o en la Castellana.

LALI: Tampoco es tan así...

JORGE: Lo es, lo es. Y con el humor que debe traer por tener que venirse a Madrid precisamente hoy...

LALI: Pero qué dices, si se mueren de ganas por conocer a su sobrinita...

JORGE: ¡Anda que no le debe joder que su sobrina madrileña haya nacido esta madrugada!

LALI: No, hombre, no. Que Jaume no es ningún crío.

JORGE: ¡Que no es la edad, Lali, que son los ideales extremistas los que pesan!

LALI: Oye, Jorge... Hoy vamos a tener la fiesta en paz, ¿vale?

JORGE: Pues claro, mi amor.

LALI: Mejor no tocar el tema. Y así evitamos cualquier discusión. ¿Te parece?

JORGE: Vale. Por mi parte al menos no será...

LALI: ¿Seguro? ¿Me lo prometes?

JORGE: ¿Lo dudas? Mira lo bien que me llevo con tu hermana. Con ella nunca discuto...

LALI: Ya, porque ella siempre lo evita.

JORGE: ¿Y por qué él no hace lo mismo? ¡Que ni el día de nuestra boda pudo estar calladito!

LALI: Bueeeeno...